

Kohtuasi C-197/08

Euroopa Komisjon

versus

Prantsuse Vabariik

Liikmesriigi kohustuste rikkumine – Direktiiv 95/59/EÜ – Muud tubakatoodete
tarbimist mõjutavad maksud peale käibemaksu – Artikli 9 lõige 1 – Tootjate ja
importijate õigus määrata vabalt oma toodete jaemüügi maksimumhinnad –
Siseriiklikud õigusnormid, mis kehtestavad sigarettide jaemüügi miinimumhinna –
Siseriiklikud õigusnormid, mis keelavad tubakatoodete müügi „alandatud hinnaga,
mis on vastuolus rahvatervise eesmärkidega” – Mõiste „hinnataseme kontrolli ja
fikseeritud hindasid käsitlevad siseriiklikud õigusaktid” – Õigustatus – Rahvatervise
kaitse – Maailma Tervishoiuorganisatsiooni tubakatoodete tarbimise piiramist
käsitlev raamkonventsioon

Kohtujurist J. Kokott'i ettepanek, esitatud 22. oktoobril 2009 I - 1602

Euroopa Kohtu otsus (kolmas koda), 4. märts 2010 I - 1623

Kohtuotsuse kokkuvõte

*Maksusätted – Õigusaktide ühtlustamine – Muud tubakatoodete tarbimist mõjutavad maksud
peale käibemaksu*

(Nõukogu direktiiv 95/59 (muudetud direktiiviga 2002/10), artikli 9 lõige 1)

Liikmesriik, kes võtab vastu ja jätab jõesse liikmesriigis tarbimiseks ringlusse lubatavate sigarettide suhtes kohaldatava jaemüügi miinimumhindade süsteemi ning keelu müüa tubakatooteid „alandatud hinnaga, mis on vastuolus rahvatervise eesmärkidega”, rikub direktiivi 95/59 muude tubakatoodete tarbimist mõjutavate maksude kohta peale käibemaksu (muudetud direktiiviga 2002/10) artikli 9 lõikest 1 tulenevaid kohustusi, kuna selle regulatsiooni korral ei saa kõikidel juhtudel välistada seda, et miinimumhind kahjustab tubakatoodete teatud tootjate või importijate konkurentsieelist, mis võib tuleneda nende toodete madalamast omahinnast. Sellisel regulatsioonil, mis lisaks kõigele määrab miinimumhinna kindlaks turul käibivale keskmisele hinnale viidates, võib tegelikult olla hoopis niisugune tagajärg, et konkureerivate toodete hinnaerinevused kaotatakse ja hinnad ühtlustatakse kõige kallima toote hinna järgi. Seega kahjustab nimetatud regulatsioon direktiivi 95/59 artikli 9 lõike 1 teise lõiguga tootjatele ja importijatele tagatud õigust määrata vabalt oma toodete jaemüügi maksimumhinnad.

jaemüügi maksimumhinna ületamisest tingitud maksutulude kaotuse vältimine.

Lisaks ei saa Maailma Tervishoiuorganisatsiooni tubakatoodete tarbimise piiramist käsitlev raamkonventsioon mõjutada küsimust, kas selline regulatsioon on või ei ole kooskõlas direktiivi 95/59 artikli 9 lõikega 1, kuna see konventsioon ei pane konventsiooniosalistele tubakatoodete hinnapoliitika osas ühtki konkreetset kohustust, vaid üksnes kirjeldab võimalikke lahendusi, kuidas arvestada riigi tervisekaitse eesmarke tubakatoodete tarbimise piiramisel. Raamkonventsiooni artikli 6 lõige 2 piirdub ju vaid selle sätestamisega, et konventsiooniosaline võtab või säilitab meetmeid, mis „võivad hõlmata” tubakatoodete suhtes maksupoliitika ja „vajaduse korral” hinnapoliitika rakendamist.

Ka ei kuulu selline miinimumhinna regulatsioon nimetatud direktiivi artikli 9 lõike 1 kolmandas lõigus sätestatud erandi alla, kuna asjassepuutuvate siseriiklike õigusaktide eesmärk ei ole hinnatõusu pidurdamine ega tootjate või importijate vabalt määratud

Lõpuks ei saa liikmesriigid EÜ artiklile 30 tuginedes õigustada direktiivi 95/59 artikli 9 lõike 1 rikkumist inimeste elu ja tervise kaitse eesmärgiga. EÜ artiklit 30 ei saa tõlgendada

nii, nagu see lubaks võtta teistsuguseid meetmeid peale EÜ artiklites 28 ja 29 mainitud koguseliste impordi- ja ekspordipiirangute ning samaväärse toimega meetmete.

jätkuvat piiramist rahvatervise kaitse eesmärgi nimel.

Sellegipoolest ei takista direktiiv 95/59 liikmesriikidel tubakatoodete tarbimise

(vt punktid 41, 42, 44, 45, 49, 50, 55 ja resolutsioon)